

case report

A case report of a glioblastoma tumor in a short hair cat (DSH)

Sahar, Ghaffari Khaligh.^{1*}.

Abstract

Glioblastoma is a malignant and invasive glioma. This is the second most common CNS tumor in dogs and the third or fourth most common tumor in cats. The current knowledge about gliomas in animals is derived from the fact that these tumors share significant clinical and pathological features with their human counterparts. Among these common features, we can mention necrosis and vascular proliferation in this tumor. Its clinical symptoms include ataxia, pressing the head against hard objects, turning the head to one side, and nystagmus. A female DSH cat, 8 years old, weighing about 4 kg, presented with neurological symptoms, head pressure against the wall, and nystagmus. She died after three days and was referred for an autopsy. The brain necropsy revealed a mass in the temporal lobe. To prepare histopathological sections and immunochemical tests, appropriate tissue samples were separated from the tumor mass and fixed in 10% buffered formalin. After stabilization, the samples were placed in paraffin molds by going through different and usual stages of tissue processing. Tissue sections with a thickness of 4 microns were prepared and stained by the routine H&E method. Also, for immunohistochemistry, GFAP and S100 staining was done after the preparation of the tissue section by routine method. Glioblastoma was diagnosed after taking samples, observing H&E histopathology sections, and positive immunohistochemical tests.

Keywords: Glioblastoma, Tumor, Cat, CNS.

1. Department of Pathobiology, Faculty of Veterinary Medicine, Semnan University, Semnan, Iran.

*Corresponding author: s_ghaffari@semnan.ac.ir

DOI: [10.22075/jvlr.2024.34510.1118](https://doi.org/10.22075/jvlr.2024.34510.1118)

Received: 19.04.2024

Accepted: 31.08.2024

گزارش موردی

گزارش یک مورد تومور گلیوبلاستوما در یک قلاده گربه موکوتابه (DSH)

سحر، غفاری خلیق. ^{ID: ۱*}

خلاصه

گلیوبلاستوما نوعی گلیومای بدخیم و مهاجم است. این تومور دومین تومور شایع CNS در سگ‌ها و سومین یا چهارمین تومور شایع در گربه‌ها هست. بسیاری از داشت فعلی مربوط به گلیوما در حیوانات از این واقعیت برگرفته شده که این تومورها ویژگی‌های بالینی و پاتولوژیک قابل توجه مشترکی با همتای خود در انسان دارند. از این ویژگی‌های مشترک می‌توان به نکروز و تکثیر عروقی این تومور اشاره کرد. علائم بالینی آن می‌تواند شامل آتاکسی، فشار دادن سر به اجسام سخت، چرخش سر به یکی از طرفین و نیستاگموس باشد.

یک قلاده گربه DSH ماده، ۸ ساله، با وزن تقریبی ۴ کیلوگرم، با علائم عصبی، فشار سر به دیوار و نیستاگموس پس از سه روز تلف شد و برای کالبدشکافی ارجاع داده شد. در کالبدشکافی مغز، یک توده در لوب گیجگاهی یافت شد. جهت تهیه مقاطع هیستوپاتولوژیک و تست‌های ایمونوژیمی نمونه‌های بافتی مناسب از توده توموری جدا و در فرمالین بافر ۱۰٪ تثبیت شد. سپس نمونه‌ها با عبور از مراحل مختلف و معمول بروسیینگ بافتی، در قالبهای پارافینی قرار گرفته، مقاطع بافتی به ضخامت ۴ میکرون تهیه و به روش رایج H&E رنگ آمیزی شدند. همچنین برای ایمونوژیستوژیمی پس از تهیه مقطع بافتی به روش رایج، رنگ آمیزی‌های GFAP و S100 انجام شد. با بررسی هیستوپاتولوژیک مقاطع H&E و مثبت شدن تست‌های ایمونوژیستوژیمی، تشخیص گلیوبلاستوما داده شد.

واژه‌های کلیدی: گلیوبلاستوما، تومور، گربه، سیستم عصبی مرکزی.

۱. دانشگاه سمنان، دانشکده دامپرشنکی، استادیار گروه آموزشی پاتوبیولوژی.

*نویسنده مسئول: s.ghaffari@semnan.ac.ir

DOI: [10.22075/jvlr.2024.34510.1118](https://doi.org/10.22075/jvlr.2024.34510.1118)

دریافت: ۱۴۰۳/۰۶/۱۰

پذیرش: ۱۴۰۳/۰۶/۱۰

گلیوبلاستومای مولتی فرم را تشخیص داد (Sato et al., 2003).

این گزارش ویژگی‌های بافت‌شناسی، ایمونوھیستوشیمی و فراساختاری یک تومور مغزی گلیوبلاستوما را در گربه ارائه می‌کند.

مواد و روش کار

یک قلاده گربه DSH ماده، ۸ ساله، با وزن حدود ۴ کیلوگرم، با عالم عصبی ناگهانی فشار سر به دیوار و نیستاگموس پس از سه روز تلف شد و جهت کالبدگشایی ارجاع گردید. با توجه به تاریخچه و عالم بالینی قبل از تلف شدن حیوان، به ضایعات مغزی مشکوک شده و مغز را مورد بررسی قرار گرفت. توده‌ای تومورشکل در سمت راست در لوب تمپورال مغز مشاهده شد. مرز توده با بافت سالم مغزی غیرقابل تشخیص بود و نفوذ و تهاجم تومور به داخل بافت سالم قابل رویت بود. جهت مطالعات هیستوپاتولوژیک و ایمونوھیستوشیمی نمونه‌های بافتی مناسب از توده توموری جدا و در فرمالین بافر ۱۰٪ تثبیت شد. پس از تثبیت، نمونه‌ها با عبور از مراحل مختلف و معمول پروسسینگ بافتی، در قالبهای پارافینی قرار گرفته، مقاطع H&E رنگ آمیزی شد(Bancroft & Gamble, 2008).

همچنین برای ایمونوھیستوشیمی پس از تهیه مقطع بافتی به روش رایج، رنگ آمیزی شد(Ramos-Vara, 2005) و در نهایت تمامی لام‌ها توسط پاتولوژیست مورد مطالعات میکروسکوپی قرار گرفتند.

نتیجه گیری

در بررسی هیستوپاتولوژیک لام رنگ آمیزی H&E، تراکم سلولی بالا مشاهده شد، در اغلب موارد هسته سلول‌ها پلئومورف و غیرتیپیک بودند. مناطق نکروزه محدود و پرولیفراسیون قابل توجه سلولی مورد تایید هیستوپاتولوژی قرار گرفت. فرم میتوتیک سلولی نیز مشاهده شد که همگی تائیدی بر بدحیم بودند توده بود.(تصویر ۱ و ۲).

در رنگ آمیزی ایمونوھیستوشیمی، تست GFAP مثبت شد(تصویر ۳). پروتئین اسیدی فیبریلاری گلیال (GFAP) یک نشانگر کلاسیک آستروسیتوما در محیط‌های بالینی و

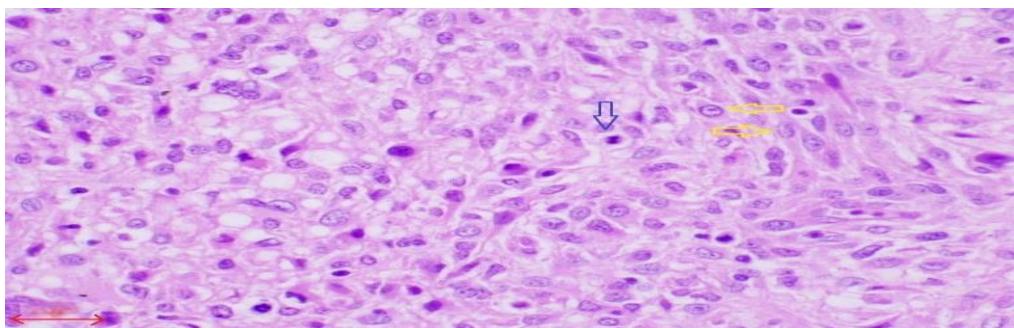
نئوپلازی اولیه سیستم عصبی مرکزی (CNS) در سگ‌ها و گربه‌ها غیرمعمول است و منژیوما شایع‌ترین تومور در هر دو گونه است. تومورهای گلیال یا گلیوما (آستروسیتوما، اولیگو دوندرو گلیوما و اپنديوما) دومین تومور شایع در CNS در سگ‌ها و سومین یا چهارمین تومور شایع در گربه‌ها هستند. (Snyder et al., 2006). گلیوبلاستوما نوعی گلیومای بدحیم است. بسیاری از دانش‌فلی مربوط به گلیوما در سگ‌سانان از این واقعیت برگرفته شده که این تومورها ویژگی‌های بالینی و پاتولوژیک قابل توجه مشترکی با همتای خود در انسان دارند. علاوه بر این، از آنجایی که هر دو گونه سگ و انسان شباهت‌های زیادی دارند، تمایل دارند محیط مشابهی داشته باشند پس در نتیجه در معرض سلطان‌زاگاهی احتمالی مشترکی قرار می‌گیرند که جنبه‌های مقایسه‌ای گلیوما را در سگ‌سانان را تأیید می‌کند. Rissi & Miller, 2017; Zaki, 1977; Zaki) & Hurvitz, 1976 های نسبتاً شایعی هستند که به تعداد کافی برای طبقه بندی انواع مورفولوژیکی گزارش شده‌اند. تومورهای مغزی در گربه‌ها اغلب به دلیل بروز بالای منژیوما رخ می‌دهد Cordy, 1990; LeCouter, 1989; Summers, 1995; Theilen & Madewell, 1987 تنها چند گزارش از آستروسیتوما در گربه‌ها وجود دارد Komarnisky, 1985; Patnaik et al., 1975; Zaki & Hurvitz, 1976 تنها چند گزارش از آستروسیتوما در گربه‌ها وجود دارد Demierre et al., 2002) از جمله آستروسیتومای آنپلاستیک نخاعی و آستروسیتومای غول پیکر تحت اپنیدیمال^۱ گزارش شده است (Duniho et al., 2000; Stigen et al., 2001) طبق بیانات نویسندهان، تنها یک مورد آستروسیتوما با درجه بالا در Sarfaty et al., 1987 گربه توسط Sarfaty و همکاران ذکر شده است (al.). که آستروسیتومای بدحیم مشابه با

¹Subependymal giant cell astrocytoma

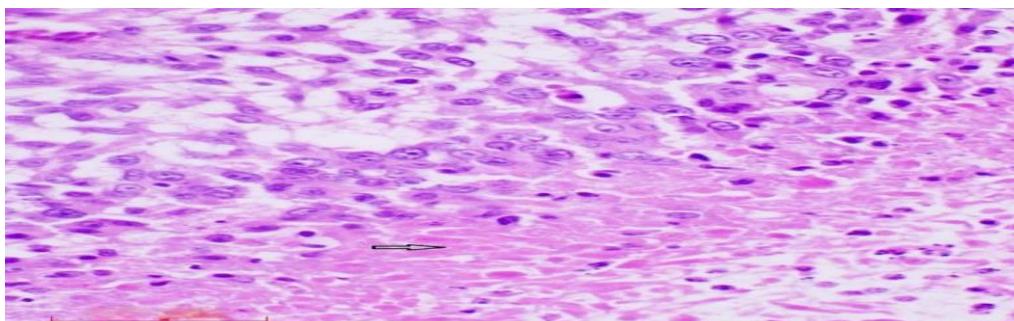
رنگ‌آمیزی برای S100 در شناسایی تعدادی از تومورها، از جمله ملانوم بدخیم، تومورهای گلیال، تومورهای نوروزنیک (مانند شوانوما و نوروفیبروما)، تومورهای مزانشیمی (مانند کندروما، کندروسارکوم، لیپوسارکوم، برخی از سارکوم‌های استخوانی ۲، تومورهای هیستروسایتی) مفید است (Gaillard et al., 2024).

تجربی است. GFAP برای تمایز گلیال، که با تومور بدخیم کمتر مرتبط است، استفاده می‌شود (Van Bodegraven et al., 2019). همچنین تست S100 هم مثبت شد (تصویر ۴).

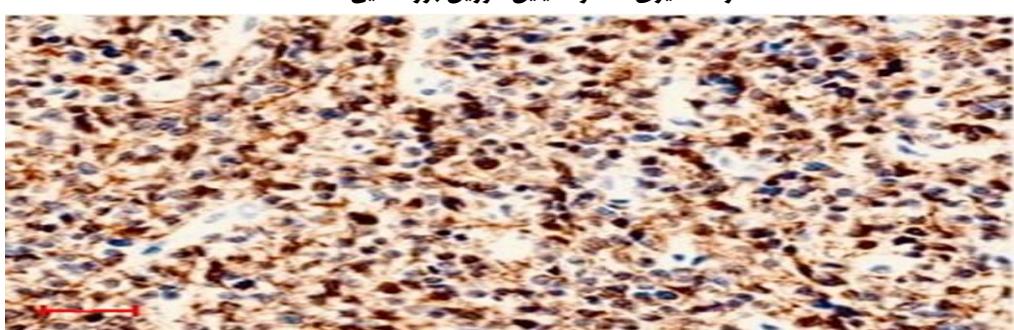
S100 خانواده‌ای از پروتئین‌های سیتوپلاسمی متصل شونده به کلسیم است که در رده‌های سلولی متعددی بیان می‌شود و می‌تواند توسط ایمونوهیستوشیمی مورد هدف قرار گیرد.

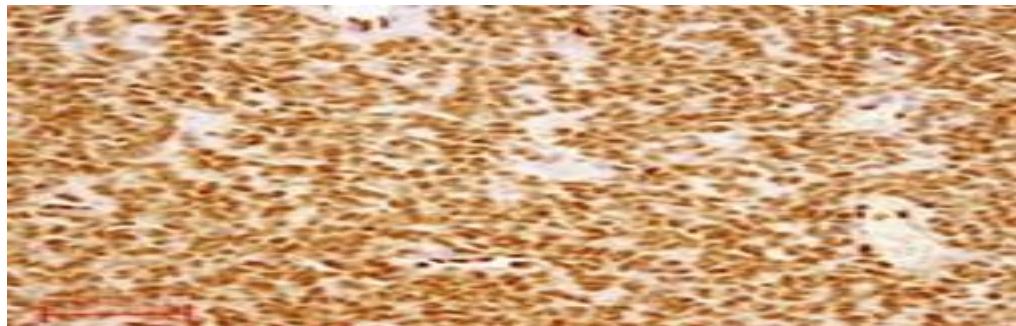
شکل ۱- تصویر هیستوپاتولوژی تومور گلیوبلاستوما فلش آبی اشکال میتوتیک فلش زرد پلثومورفیسم هسته‌ای رنگ آمیزی هماتوکسیلین اُوزین بزرگنمایی $\times 400$

شکل ۲- تصویر هیستوپاتولوژی تومور گلیوبلاستوما فلش سیاه مناطق نکروزه سلولی وسیع رنگ آمیزی هماتوکسیلین اُوزین بزرگنمایی $\times 400$

شکل ۳- رنگ آمیزی ایمونو هیستوشیمی GFAP رنگ قهوه‌ای اخذ شده توسط سلولهای توموری نشانه مثبت بودن رنگ آمیزی می‌باشد. بزرگنمایی $\times 400$

شکل ۴- رنگ آمیزی ایمونو هیستو شیمی S100رنگ قهوه ای اخذ شده توسط سلولهای توموری نشانه مشبت بودن رنگ آمیزی می باشد. بزرگنمایی $\times 400$

ممکن است در مورد سلول های شروع کننده گلیوما نیز صدق کند (Ohgaki & Kleihues, 2013).

هرچند گلیوبلاستوما در انسان تا حدی شایع است اما در حیوانات تومورهای گلیال یا گلیوما (آستروسیتوما، اولیگو دوندرو گلیوما و اپندیوما) دومین تومور شایع CNS در سگ ها و سومین یا چهارمین تومور شایع در گربه ها هستند.

(Snyder et al., 2006) Lipsitz و همکاران در سال ۲۰۰۳ روی ۵ سگ مبتلا به گلیوبلاستومای مولتی فرم پژوهش کردند، علائم بالینی در این ۵ مورد شامل وضعیت ایستاتیک غیر طبیعی همراه با پایین بودن سر، آتاکسی، همی پارزی، نیستاگموس، چرخش سر به یکی از طرفین بود (Lipsitz et al., 2003).

علائم بالینی این گربه مبتلا متناسفانه دیر بروز یافت ویا به علت آنکه در باغ نگهداری می شد، پایش روزانه نداشته و صاحبان آن به موقع متوجه علائم نشدند. هرچند در یافته های کالبد گشایی اشاره شد که مرز توده با بافت سالم مغزی غیرقابل تشخیص بوده که این حاکی از پیشرفت زیاد تومور می باشد. با توجه به ویژگی های ماقرتوسکوپیک و میکرتوسکوپیک اشاره شده و تایید ایمونو هیستو شیمی تشخیص گلیوبلاستوما در گربه ارجاعی، به طور قطع تایید گردید.

بحث

در انسان ها گلیوبلاستوما تهاجمی ترین و شایع ترین تومور بدخیم اولیه مغزی در بزرگسالان است. عوامل خطر برای گلیوبلاستوما به طور گستره های گیج کننده و سیر بالینی به طور کلی کشنده است. تشخیص بر اساس یافته های هیستو پاتولوژیک است، اما ارزیابی نشانگرهای مولکولی مانند جهش های ایزو سیترات دهیدروژناز (IDH) و متیلاسیون پیش بزنده O6 تیلکو ائیل DNA متیل ترانسفراز (MGMT) و همچنین پروفایل های مولکولی گستره دتر به طور فراینده ای برای زیر طبقه بندی پیش آگهی و برای فردی کردن رویکرده ای درمانی به کار می رود (Wirsching & Weller, 2017).

یک یا هر دو ویژگی اصلی گلیوبلاستوما یعنی نکروز یا تکثیر عروقی که برای تشخیص بافت شناسی انسانی ضروری است، در تمام تومورهای گلیوبلاستوما در سگ وجود داشت (Lipsitz et al., 2003).

طبق طبقه بندی WHO در سال ۲۰۰۷، معیارهای بافت شناسی برای تشخیص گلیوبلاستوما شامل هسته غیر تپیک، پلکو مورفیسم سلولی، فعالیت میتوزی، ترومبوز عروقی، تکثیر میکرو و اسکولار و نکروز است. گلیوبلاستوماهای ممکن است ناهمگنی بین توموری و داخل توموری قابل توجهی را از نظر بافت شناسی و ژنتیکی نشان دهند و این

References

- Bancroft, J. D., & Gamble, M. (2008). *Theory and practice of histological techniques*. Elsevier health sciences.
- Cordy, D. R. (1990). Tumours of the nervous system and eye. In J. E. Moulton (Ed.), *Tumours in domestic animals* (3rd ed., pp. 640–643). University of California Press.
- Demierre, S., Bley, T., Botteron, C., Fatzler, R., & Jaggy, A. (2002). Intracranial astrocytomas in eight cats: clinical and pathological findings. *Schweizer Archiv fur Tierheilkunde*, 144(2), 66-73.
- Duniho, S., Schulman, F., Morrison, A., Mena, H., & Koestner, A. (2000). A subependymal giant cell astrocytoma in a cat. *Veterinary pathology*, 37(3), 275-278 .
- Gaillard, F., Bell, D., Campos, A., et al. (2024). S100. Radiopaedia.org. Retrieved June 17, 2024.
- Komarnisky, M. D. (1985). Astrocytoma in a cat. *The Canadian Veterinary Journal*, 26(8), 237.
- LeCouter, R. A. (1989). Tumours of the nervous system. In J. W. Stephan & E. G. MacEwen (Eds.), *Small animal clinical oncology* (2nd ed., pp. 393–419). W.B. Saunders Co.
- Lipsitz, D., Higgins, R., Kortz, G., Dickinson, P., Bollen, A., Naydan, D., & LeCouteur, R. (2003). Glioblastoma multiforme: clinical findings, magnetic resonance imaging, and pathology in five dogs . *Veterinary pathology*, 40(6), 659-669 .
- Ohgaki, H., & Kleihues, P. (2013). The definition of primary and secondary glioblastoma. *Clinical cancer research*, 19(4), 764-772 .
- Patnaik, A., Liu, S.-K., Hurvitz, A., & McClelland, A. (1975). Nonhematopoietic neoplasms in cats. *Journal of the National Cancer Institute*, 54(4), 855-860 .
- Ramos-Vara, J. A. (2005). Technical aspects of immunohistochemistry. *Veterinary pathology*, 42(4), 405-426 .
- Rissi, D. R., & Miller, A. D. (2017). Feline glioma: a retrospective study and review of the literature. *Journal of feline medicine and surgery*, 19(12), 1307-1314 .
- Sarfaty, D., Carrillo, J., & Patnaik, A. (1987). Cerebral astrocytoma in four cats: clinical and pathologic findings. *Journal of the American Veterinary Medical Association*, 191(8), 976-978 .
- Sato, T., Nakamura, A., Shibuya, H., Shirai, W., & Koie, H. (2003). Cerebral High-grade Astrocytoma (Glioblastoma) in a Cat. *Journal of Veterinary Medicine Series A*, 50(5), 269-271 .
- Snyder, J. M., Shofer, F. S., Van Winkle ,T. J., & Massicotte, C. (2006). Canine intracranial primary neoplasia: 173 cases (1986–2003). *Journal of veterinary internal medicine*, 20(3), 669-675 .
- Stigen, O., Ytrehus B Fau - Eggertsdottir, A. V., & Eggertsdottir, A. V. (2001). Spinal cord astrocytoma in a cat. *The Journal of small animal practice*, 42(6), 306–310. <https://doi.org/10.1111/j.1748-5827.2001.tb02046.x>
- Summers, B. (1995). Tumors of the central nervous system. *Veterinary neuropathology* .
- Theilen, G. H., & Madewell, B. R. (1987). Tumours of central nervous system. In *Veterinary cancer medicine* (2nd ed., pp. 419–428). Lea & Febiger.
- Tsai, P.-C. (2011). Canine Lymphoma-the Prognostic Significance of Cytogenetic Changes .
- van Bodegraven, E. J., van Asperen, J. V., Robe, P. A., & Hol, E. M. (2019). Importance of GFAP isoform-specific analyses in astrocytoma. *Glia*, 67(8), 1417-1433 .
- Wirsching, H.-G & ,Weller, M. (2017). Glioblastoma. *Malignant Brain Tumors: State-of-the-Art Treatment*, 265-288 .
- Zaki, F. A. (1977). Spontaneous central nervous system tumors in the dog .
- Zaki, F. A., & Harvitz, A. I. (1976). Spontaneous neoplasms of the central nervous system of the cat. *Journal of Small Animal Practice*, 17(12), 773-782 .